

Index Concionatorum.

54

- Quare discipuli tui, &c. observa discipulorum patientiam, & manuertudinem inter iniurias: mansueti, & mites tacent, nec quidquam durum aduersus accusatores cogitare: Vide patientia, & Maryram patientia, & n. 301. & 304.*
- Quare & vos, &c. Dum justos impii vexant, & ledere conantur, se ipsos dissipant, à n. 1208.*
- Quare & vos, &c. Irascitur Christus in Iudeo, accusationem eorum refellit: non enim in discipulos suos infurgere possunt, quin in ipsum insultant, in omnibus quippe iustis patientibus ipse patitur, imò plurquam illi ipse patitur, numer. 433. 971. & 1071. Hinc Sanctus Ennodius de vita Sancti Epiphani: Non furum esse quemquam, qui me nisi cum Deo nostro possit offendere.*
- Quare, & vos, &c. Qui mites sunt ad hostium spicula, pro se habent Deum eos propugnantem, & injuriantes retundentem, num. 534. 786. Est Deus pro suis sol, & secutum, num. 1151. & 1735. Expende pro enutritus, num. 446. & 1466. Et suos sic pascit è cruce, n. 448. & 468, vide labores.*
- Cor autem eorum longe est à me. Grande malum cor longè à Deo, qui debet esse pro signaculo super cor, & super brachium, n. 1821.*
- Cor autem, &c. Cor Dei, & cor nostrum quasi musica instrumenta unisona debent esse, num. 1828.*
- Cor autem, &c. Omnis plantatio, &c. Maledictus homo, cuius cor recedit à Deo, & quanta ad illum mala properant, num. 780. Et quanta bona iis, qui cor suum in Deo ponunt, n. 781.*
- Cor autem eorum longe &c. Nihil habenda verba, & opera internis destituta virtutibus, omnis enim anima gloria ab intus, num. 120. & 1628. Tamen per externos sermones, & opera virtutes se prouant, n. 330.*
- Omnis plantatio, &c. Qui uni Deo per spem haberent altas agunt, & firmas radices, nulla ventorum vi eradicandas, à n. 785.*
- Pro Feria 4. post Domini. 3.*
- Joan. 4.** *Venit Iesus in Civitatem Samaria, &c. Pervenit ad puteum Iacob, iei fontem Iacob ex itinere fatigatus, ut fortis ipse Iacob verus animarum pastor oviculam querens errantem, qua inventa, ejus, qui humeros premente, quefecit, levatus, gaudet, n. 1448.*
- Venit Iesus, &c. Sanct. Chrysostomil. 30. Christus laborisam vitam sequens non subiugabis uitio, sed ita ille fecit, ut ex itinere fatigetur. Certe dum unus Samaritanus conversionem pro oculis habet, & amore tenetur, curru se veli magna cum pompa arbitratur, n. 924.*
- Venit Iesus, &c. Querens unam oviculam, reliquit nonaginta novem: Nam amissio unius totum disperaverat centenarium numerum, & totum de dextera redigerat ad sinistram, ne dispensatio unius, & sinistra clauderet omnes, & dextera nihil habebet: arguit ait Sanctus Chrysostomil. 168. Quid spectant quæ diximus de centenario numero, & manu dextera, n. 507. & 349.*
- Fatigatus sedebat, &c. Sedebat expectans Samaritanam ut verus amoris Deus armis instructus potentissimis ad saucandum perditæ mulierculæ cor. Quid revoces dicta à n. 831.*
- Fatigatus ex itinere sedebat sic, &c. Ut amore divino, quasi philtro amatorio, Samaritanæ cor afficeret divinisimè, à n. 872.*
- Fatigatus sedebat; hora quasi sexta, id est meridie, qua horapotea crucis martyrium subiit. O quanto pretio nos emit Christus, adhuc tamen tanto ergare redemptionem nostram succensus amore fuit, ut non emps, sed fibi omnino datos putaverit, n. 976.*
- Fatigatus sedebat. Totus apparens sudore madens ex itineris labore, eadem hora, qua ex cruce pendit, ut Iesus peccatorum trahat, & detruit per voluntatem, n. 1433.*
- Fatigatus, &c. Christi infirmitas, nostra fortitudo fuit, n. 28.*
- Dicit ei Iesus: da mihi bibere. Expende egregiam Christi manuertudinem, & tranquillum sermonem erga perditam Samaritanam, suavissimæ hæc harmonia fit, qua feram attraxit, & mansuefecit, num. 734.*
- Da mihi bibere. Verba sunt incantatoria Christi, cui sanctus est ægrotæ animæ incantator, n. 609. & 611.*
- Da mihi bibere, San. & August. & alii: sitiens sedem ipsius multiris. De fidei poculo, n. 750. Habes fidei elogia verbo fides.*
- Sic scires donum Dei. Dona nempe Spiritus Sancti,*
- qui fons aquæ dicitur salientis in vitam æternam. Sed non multum fallat, si dixeris, donum, vel dominum posse hic accipi pro corona, & premio ex usu sacro, & profano, num. 1637. Quasi statim ab initio conversionis ob oculos Samaritanæ propinatur præmium vita æterna, & gloria corona certantibus danda, ut sic aida quæque, ggregatur, n. 1674. Vide Beatus. Ad fidem christianam traductis, primo ostenditur Beatitudinis præmium, num. 1595. Cherubin & palma, & scala ad celum, n. 1614. Ad Christum currimus propofito glorie premio, n. 1625.
- Omnis, qui bilis ex hac aqua, sitiet iterum. Mundialia enim bona in aquis prater labentibus figurantur, n. 921.*
- Mens cibis est, ut faciam voluntatem, &c. Christi cibaria fuere defatigantes, sudores, labores, tormenta, & meas pro animarum salute, numer. 448. Grandior Christus quodammodo apparuit hoc cibo enutritus, num. 446. & 1466. Et suos sic pascit è cruce, n. 448. & 468, vide labores.*
- Ex civitate illa multi credidicunt in eum propter verbum mulieris. Samaritana tam altè ignis amoris sagittis fauiciata est, ut eam Christus quasi sagittam electam ejaculatus fuerit ad multorum corda transfigenda, num. 832. Sic vox Samaritanæ, Oculatur me oculorū sui: succendat me, armē me, potē me. Trabe me, post te. Vide hæc verba in Indice locorum sacrae scripturae.*
- Ad hujus sceminae conversionem, quæ opus fuit divini amoris grande referas illud: fortis est ut mors dilectio. De quo latè à n. 800. & illud, lampades ejus, &c. à n. 817.*
- Pro Dominica 4. Quadragesimæ.*
- Joan. 6.** *Abiit Iesus trans mare Galilee, & sequitur eum multitudine magna, &c. Si præt Jesus, multa huminum turba illam sequatur, & quarat necessum est. Alcuinus in ca. S. Tho. Max ut Christus: mortalis nostre adjutoriæ, calcavit moriendo fecit sibi: eum credendo, & imitando urbis edentium ex utroque populo collectorum. Et quos post se non trahat Iesus oleum eßum, & exanimatum per incarnationem, & passionem? Expende Cant. verba numer. 230. 849. 1142. Et quidem nulla est felicitas major, quam post Christum abiit, n. 495. & 704.*
- Sequebatur eum multitudine magna. Christum praetentum sequitur, ac deinde requeunt, & aluntur magnificè. Post Christi enim sequelam, requies & almonia vita æterna. Pro quo in istuto preme almonia testimonium, à n. 1635.*
- Sequebatur eum multitudine, &c. Panis vita Christus est permanens in vita eternam. Deus Saddai, id est uberum, quid mirum eum sequantur tot hominum millia saturantur: Hunc revoca locum Canticorum à n. 848. & 1141; & locum Davidis, à n. 1244.*
- Accipit Iesus panes &c. Si Deum respicias, si ei fides, si spem omnem tuam in illo ponas; Christum senties pastorem, & fedulum educatorem, non fame laborabis, sed epulis abundabis, n. 778.*
- Locus opportunitus pro historia evangelica, ex Cant. 5. 14. Manus ejus, &c. de quo n. 393. & 570. ubi observa in hoc miraculo opere quatuor Dei attributa resplendere. Primum sapientiam, Cum sublevat oculos, & vidisset. Unde eferas sponsæ verba; Manus ejus torva, aut plena oculis. Genebrar. plena ocellationibus. R. Abenezra. Orbis aurei rotæ, id quibus in principio Ezechiel, de rosis illius dicitur totum corpus oculi plenum. Deinde bonitas, amor, voluntas Dei in hoc opere resplendet: misereor super turbam, Græcæ, eviscor: me defenstrano por hazer bien. Hinc vertas cum Tuccio, manus ejus, &c. plena floribus Iacintinis, numero 570. De hoc flore Plin. lib. 21. 11. Ita discurrenitibus venit, ut graciarum litterarum figura inscripta. Interiectio dolentis, & miserantis est Ay. Verè manus Christi plenitudo divinitatis; ut loquitur S. Ambrosius in Pf. 43.*
- Tertiù divina appetit potencia: acceptit Iesus panes, &c. Quæ major divina omnipotenzia manifestatio, quam quinque panibus, & duobus pīcibus distributis, tot virorum millia saturasse: i' deo manus aurei dicuntur; aurum enim est divinitatis symbolum, num. 901. Omnia dedit ei Pater in manus. Denique Christi liberislatas commendatur illis verbis discubentibus, tanta cum magnificencia, & copia, ut expulsa plebis numerosa esurie,*

Index Concionatorum.

55

- esurie, duodecim fragmentorum copini collecti, & completi fuerint. Idcirco Christi manus dicuntur tornatiles: Hebraicæ orbes aurei, seu sphere aureæ. Torno enim elaborate manus, liberalitatis, & magnificencie sunt symbolum.
- Pro Feria 4. post Domini. 4.*
- Joan. 7.** *Prateriens Iesus videt hominem eorum, &c. Est ad rem Malachia locus, num. 237. oritur vobis, &c. sol justitiae appellatur, id est salutaris, vel saluï, vel etiam pietatis, & misericordia ex usu sacrae scripturae, n. 1656. Et sanitas in penitus ejus, Syrus, & Arabicus: sanitas super linguam ejus, num. 238. Verè sol cæcos illuminans, & sanans. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi, id est sol verè sanitas super linguam ejus, nam expedit in terram, & fecit lumen ex ipso, &c.*
- Me oportet operari, donec dies est. S. Chrysostom. Donec dies est, id est, donec licet credere hominibus in me. Est enim fides lux splendens in corde, sol meridianus n. 617. 655. 660 vide fides.*
- Expiat in terram, & fecit lumen &c. saliva oris Dominici oculos restituit cæco. Expedit Canti. 2. verba: Oculetur me &c. quia meliora sunt ubera tua vino. R. Abenezra apud Genes. quia magis quam vinum inebriat, & exhilarant amores tui, aut salvia tua. Vide hunc locum in Indice sacrae scripturae.*
- Linivit lumen super oculos ejus. S. Chrysolog. serm. 176. nemo dubitet divino imbre tota arcafacta, mortalia membra posse reviviscere, cum videat parva dominici spuri gutta aarentes cæcitatè oculos subito sis suscitantes in lucem. Exurgens, inquit Iñas, mortui, & resurgent qui in monum nis sunt. Quo modo? Ros enim, qui abs te est sanctus est illi. Quod est pluvia temeris? hoc resurrexitur Dominicus imber. Vide versatum hoc Iñas testimonium pro Martyrum resurrectione, à n. 1642.*
- Fecit lumen &c. lñitum &c. lñitum, quo aliquo excedans homo videatur, ei oculos restituit. Quid hoc? Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, n. 524. & 1105.*
- Fecit lumen &c. In hoc luto agnoscunt sacri Interpretes primum nostræ conditionis lumen seu pulvorem. De quo nonnulla habes à n. 4 ad 10.*
- Fecit lumen &c. Quis lumen fecit, & linivit super oculos cœci lumina restituente? Ille ipse qui ex luto Adamum fabricavit, nempe Verbum divinum natura nostra indutum, quod hominem initio creavit ad imaginem lucæ sacratissimæ humanitatis, à n. 12. & 13.*
- Vade, & lava in natatoria Sylœ &c. S. August. tract. 40, in Joan. Mittis illum in piscinam, qui vocatur Sylœ, quia baptizatus est in Christo, & sine eum illuminavisti. Est enim baptisimus illuminatio, num. 419. Vide alia multa de Baptismo elegia verbo Baptismus. Et observa oculos esse mundum iniquitatis, unde Baptismo indigent, id est lachrymarum imbre: lachryma enim peccata baptizant, ut loquuntur Patres, redemptrices sunt, n. 1804.*
- Pro Feria 6. post Domini. 4.*
- Joan. 31.** *Erat quidam langens Lazarus, &c. Pro salutanda Virgine obleriva ex Sancto Germano relato à Pelbarto in Stellario corone Virginis lib. 7. fine Cum vixit tres fratres mortui suscitaverunt; filium cuiusdam vidua, à quo illa vicu suscitabat, orante Virginem suscitatur, & matri lachrymantibus restitutus. Virginem iterum aliam ad vitam revocavit, quæ in Maria consertum remansit ad illius usque assumptionem. Matrona alia Iustinus nomine ipso in partu gemina: a sobolio defuncta reviviscit, ubi Maria ad cadavrum accessit. Repte proinde S. Bonav. de virginis tuo odore roget mortui resurgent. Vide Chrysolog. ser. 4.*
- Erat quidam langens Lazarus, &c. Est maximè ad rem Iacobus Habac. 3. cornua [id est potetas] in manibus ejus, &c. Vide ibi S. Hieron. & Ruper. ibi abcondita est fortitudo ejus. Dei fortitudo in Christi humanitate abcondita, num. 1977. Quid inde? ante faciem ejus ibi mors, &c. n. 25. & 1433.*
- Maria autem erat, qui uxoris, &c. Hinc Magdalena amor in Christum repletior: unguentis quippe odoriferis perfundebant antiqui, quos in delictis habebant, à n. 926.*
- Miserant ergo sorores ejus ad eum. S. August. H. bebat ergo spem, quoniam diligebantur ab eo, qui est dolens.*
- consolator. Et car spem non haberent quæ laboribus afficiebantur labores enim sunt spes ostium, & extensis ipsius spes, à num. 762. Sun spes, & christia & cibus, & nutrimentum, num. 779. Vide spes, & labores.
- Ecce quem amas informatur. Amat Deus, & quos amat duxerat amicū: Diligebat autem Iesus Mariam & sororem ejus Mariam, & Lazarum. S. August. Ille languens, illæ tristes, omnes dilecti. Adhuc tamen amicos laboribus afficit. num. 1039. Imò tunc referas Iacobem, à n. 1079.*
- Ecce quem amas informatur. Verè amabat Iesus quos ita amunis exercet labores enim nos evehunt ad gloriam Dei amicitiam, & familiaritatem, à num. 484. Labores sunt Dei opera, & manille Christi, quibus amicos suos nutrit, n. 593. & 835. Vide plura per rem verbo labores.*
- Ecce quem amas informatur. Iacta super Dominum curam tuam, n. 601.*
- Lazarus amicus noster dormit. Mors Justorum somnus quietus, n. 602. & 1605. Unde sepulchrum solet dici dormitorium, à n. 1708.*
- Eamus, & no, & moriamur cum illo, siebat S. Thomas. Tortum enim & mors à Iesu suscepit liberatur perferuntur à iustis, pro Iesu praesunt, à n. 1635. Et hunc spectat Iacobus, à n. 1614.*
- Refugit frater tuus. Cum enim mors nitatur iusti Abelis morti, debile, ac dubium habet fundamentum, n. 1241. Vide Maryram resurrectione, & à n. 1642.*
- Refugit frater tuus. Jesus ob oculos proponit futuram resurrectionem pro æcumnarum, & mortis solutione, à n. 1674. & n. 4.*
- Pro Dominica 5. Quadragesimæ.*
- Quis ex vobis arguit me de peccato? Pro introducione preme Iñas verba cap. 50. v. 6. & 7. ubi de Christi passione. Ut vero ostendat, te verum esse mundi liberatorem, qui passione sua & morte posuit homines à peccatis mundare, suam propounit innocentiam v. 8. Fuxa est qui justificat me; quis contra dicat mihi? Stenus simul, quis est ad veritatem mens? accedit ad me. Ecce Dominus meus auxiliator meus; quis est qui condemnet me? Hebraicæ: qui convinces, qui arguit me?**
- Quis ex vobis arguit me, &c. Virg sanctitas, & innocencia arma militancia sunt, quibus ad crucis martyrium accessit Jesus: lux est in tenebris lucens à n. 574.**
- Quis ex vobis, &c. Omnidè necessaria fuit omnimoda Christi innocentia, & puritas ad mundi redemtionem. Ipse Iesus Redemptor, qui solus fuit agnus immaculatus, n. 531.**
- Quis ex vobis arguit me, &c. si veritatem dico, &c. Certe Deus est, sine peccato est, & impeccabilis est qui veritatis amator semper est. Duo hæc in Christo inseparabilia sunt. Pro primo faciunt Canti. verba cap. 5. 11. Caput eius aurum optimum de quo num. 901. De secundo in eodem capite v. 14. Labia ejus lilia distillantia myrram primam: de quo à n. 380. Distillare myrram primam dicuntur, quia veritas impis amara est, la verdad amarga, n. 276.**
- Quis ex vobis &c. si veritatem, &c. Opportune Christus passionis proximus hac pronunciat, ut ostendat pro justitia, & veritate se pati, & mori, ut verus, ac Princeps vera religiosis testis, seu Martyr, à n. 253.**
- Si veritatem, &c. De veritatis robore, & pulchritudine. Vide à n. 240. & in verbo veritatis.**
- Ego demonium non habeo. O mira Christi mansuetudo, & patientia poterat vel uno solo verbo impios perdere scribas; manuē tamen, & patienter cum illis agit. Certe patientia lac fundi debet inter adversa, num. 596. Hinc vel maximè Christus agnoscendus filius Dei, n. 128. & 475. & 1100, Christi mansuetudo, n. 734. 1110. & 1555.**
- Abraham exiit, ut videret diem nuncum, &c. Sanct. Chrysostom. 44. Diem suum dicit diem crucis, quem Abraham in oblatione arietis, & Iñas ac prefiguravit: per hoc ostendens quod non invitatus ad passionem venit. Diem suum appellat Christus diem passionis, & mortis suæ id est diem suæ letitiae, & gaudii, ehez midia n. 576. & 577. Exultavit Abraham videntis Christum eum eum exultatione, & ultroneis ad passionem properantem, & tormenta subuenient, amat enim Deus voluntarios cruciatus, & mortem, n. 976. 979. 816. 326.**

Tulæ

⁹ Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Argute S. Chrysol. ser. 131. Aedificantes turrim, ut ultima cadent, ipsi sibi lapides prouiderant, & iki lapides non ut Domum occidere, sed se unde occiderent mirabiles atulerant. Certe quibus Tyranni armis Christum, & Ecclesiam perdere constebantur, ipsi miserè perire, n. 1206.

¹⁰ Jesus autem abscondit se, & exiuit de templo. Cur non magis sacrificios scribas, arrepto flagello, aut fuste, de templo ejecit? Planè ut plura det sua patientia argumenta, cum enim lapides in eum tulissent, in illis, quasi lydio in lapide quanta sit ejus patientia ostendit, à num. 1099. Imd per patientiam lapides in aurum convertit, est enim patientia quasi Mercurialis virga, quidquid tangit aurum fit, i. 1153.

Pro Feria 4. post Dominicam Quintam.

¹ Facta sunt encanaria. Est locus ad rem apud Isaiam 51. 1. taceant ad me insulae, & gentes mutent fortitudinem suam, &c. Pro taceant Legunt XX. encanaria celebrare. S. Nazian. orat. In novam Domini encaniamini. Verbum Hoc huius significat, aedificare, fabricare. Symmachus: arate ad me insulae. Vide Expofitores, & rem totam promoveas. Monet igitur Deus, ut innovemus novale cordis nostri, ut aremus, & seruamus in eo novas virtutes, & bona opera, ut dedicemus cor nostrum in novum templum Dei, & hujus dedicationis agamus encaniam (ut monet etiam Jerem. 4. 3. ut aedificemus, & fabricemus Deo novam, & spiritualen domum).

² Facta sunt encanaria. Sanct. August. Qui novam induit vellem encanare dicitur. Abiciamus ergo opera tenebrarum, & veteris Adami, & induamus arma lucis, Christi nempe novi hominis de cœlo cœlestris, n. 175. vide ad Ephel. 4. 23.

³ In Ierosolyma. Quae visio pacis interpretatur, & est Iustorum Deo familiarium typus, ibi encanaria sunt, sed revocationes. Ut noveris, nullum esse usque adeo iustum, & sanctum, qui dum superest sit, non indiget renovatione aliqua; Ea de causa vult Deus tuos divexari, ut renoverent, n. 1222. & seq. Recte Theophylactus; Sacras tu quoque dum lysim innotescit, id est vita praefixa subinibus iniurias concassa, spiritus es encanias tui templi celebrare, semper renovando te ipsum, & a festis in corde tuus dispoens: tunc Jesus erit oratio tibi in portico salomonis. Huc possunt revocari Angeli ascendentis per scalam Jacobaeam, quibus prestat adeit Jesus scalaris innixus, n. 164. Vide S. Bernar. Epis. 253. Preime locum Cant. 6. 9. que est ista qua progradientur, &c. n. 517. 660.

⁴ Circumdederunt eum Indi. Euseb. emiss. Circumdederunt eum, non ut in eum credentes, sed ut perderent. Circumdederunt eum tanquam apes futilos, aliquem impudentes; sed sic favum nobis elaborarunt nun. 126. & 217. & 1210. Circumdederunt ut perderent, sed misere illi perditis sunt, à num. 1206. Impugnare potuerunt Christus, & ejus Ecclesia; non vero expugnari, à n. 127.

⁵ Circumdederunt eum Iudei. Multi, & quidam sevisimi hostes unum, & hunc manuterrimus agnum Jesum circumdant, multi in unum salviant. Verum unus iustus pro deceo millibus computatur, n. 1028.

⁶ Circumdederunt eum. Benè ci circumdederunt dicitur: impi in circuitu ambulare dicuntur, quatenus irrito conatu iustos evertre innituntur, n. 524.

⁷ Circaundederunt eum. Tanquam canes venatici, num. 525. Tanquam fera truculentissima, num. 523. Tanquam fera arundinis, & catus hastatorum, n. 685.

⁸ Opera, que ego facio, in nomine Patris mei, hac testimonium perhibeo de me. Verba Iudei poscent à Christo, quibus se esse Dei filium manifestet: si tu Christus, dico nobis patrem. Ipsa vero opera proponit quæ suam lingua habent, & sunt omni verborum apparatu ad studendum efficaciora, à num. 101. Et quidem cum in Christo resplenderit Dei Patris patientia; inde maximè agnoscit ejus divinitas debuit, n. 536. & 1100.

⁹ Oves meæ vocem meam audiunt, & sequuntur me, &c. Alcunus sequuntur me, hic mansuetudinis, & innocentie vitam incendo, & post ad gaudia vita aeterna intrando: id est Christus subtextit: & ego vita aeterna do eis. Quod in Martyris cadi presentem, qui Christi oves sunt in medio luporum, num. 367. Et Christi mansueti, & patientis vestigiis infundit, num. 704. & 659. & 1137. à quo coronantur, n. 187.

Josue 10.

¹⁰ Sequuntur me, & ego vitam eternam do eis. Sequentibus Christum agnum tamque agnis premium datur vite aeterna, à n. 1614. & 1163, & à n. 158.

¹¹ Subiulerunt ergo lapides, &c. Sacrum Hilarius lib. 7. de Trinitate: Nunc Hereticorum furor jam Dominum in celo sedente pari infidelitate dicta non obediens odium impieciari exercit, & verborum lapides injiciunt, eti pugnant de thoro eum sive in crux retrahentes. Etenim cum in Christum non possint ejus hostes infanire, inlanjunt in ejus lectatores, quos de medio tollere, & Ecclesiam perdere contendunt, & in quibus Christus patitur, lapidatus, fecatur, crucifigatur, & occiditur, imo plusquam illi ipse patitur, n. 1433. 977. 1071. Sed frusta laborant, nam sicut Christum in celis regnante nulla vis vincere potest, sic ejus Ecclesia est impossibilis quodammodo, & omnino invisibilis, à n. 1197. & n. 444.

¹² Illos dixit Deus, ad quos sermo Dei factus est. Qui sunt hi, qui deorum nomine insigniuntur, & quare dii appellantur, vide à n. 531.

¹³ Pater meus, quod dedit mihi, &c. Sanctus Cyrillus, & alii apud Maledictum nostrum explicant haec verba de oibis Christo à Patre datis. Expende: datae sibi oves dici, quas pretio sui sanguinis, & vita emit, usque adeo exultat Christus de hominum redemptione, ut non reputet magnum id quod pro eis obtulit, n. 976.

Pro Feria 5. post Dominicam 5.

¹ Ecce mulier, que erat in Civitate peccatrix, &c. Vide Luc. 7. dicta pro Evangelio in festo Sancte Mariae Magdalena.

Pro Feria 6. post Dominicam 6.

¹ Collegerunt Pontifices, &c. conspirant in Iesum Joa. 11. tanquam feræ arundinis, & congregatio taurorum, n. 685. & 1277.

² Collegerunt, &c. Non hoc recens, vel à mundi ordine inturrexerunt impii in Iesum odio certo, & instigante diabolo, à num. 1183. Cain (cujus filii, imo & diaboli sunt Pharisæi) aduersus Abelem qui Christi fuit typus, & in quo Christus occisi, insurrexit, num. 977. 1237. & 1240. A pessimis fratribus conspirantibus divexus Joseph, num. 205. In Iosephi Christus venundatus, num. 977. Hebrei ab Aegyptiis excarnificati, num. 1271. Septem persecutiones adversus David, n. 1303. Et vide plura à n. 1338. Et vide persecutio.

³ Collegerunt, &c. Verè Pontifices, & Pharisei Stygi Dracoris lemen, calcaneo Christi, id est ejus corporali vita, insidiantes, n. 63. & 1181.

⁴ Collegerunt, &c. Multi aduersus unum Iesum conspirantibus unius iustus pro decem millibus computatur, n. 1028.

⁵ Quia hic homo multa signa facit. Origenes apud Thomam in catena: Puabani signa non fieri divina virtus. Planè Christi mirabilia virtutis magicæ tribuebant: unde seductorem, prestigiatorem, & magum appellabant eum, & ejus lectatores, n. 196.

⁶ Si dimittimus eum sic, omnes credentes in eum. Imo quia non sic indannatum dimiserunt, sed potius tormentis, & acerbissimo crucis supplicio affecerunt, omnes credentes in eum, & vitam in ejus causa ponunt, à num. 1131. & à num. 1635. Recte hic S. Gregor lib. 18. moral. Persecutores peregerunt hic, quod peccatoe moli sunt, intulerunt, ut ab eo abscederent fidem devotorem; sed fide inde crevit, unde se hanc extingueat infidelis crudelis a credidit.

⁷ Et venient Romani, &c. Ino quia Christum crucifixerunt, Romani tulerunt eis locum, & gentem. Qui enim in justos insultant, sibi interitum parant à num. 1200.

⁸ Tollent locum nostrum, & gentem. Sanct. Augu. tract. 49. Temporalia perdere immiserunt, & vitam eternam non cogitaverunt. Verè prudentia exquisita est perde-re temporalia, nec coelestia amittantur, n. 299. & 953. Verè illi dicitur, vos nequit quicquam: nam prudencia huiusmodi est scientia Sanctorum, n. 956. vide Prudencia, & bonum.

⁹ Peccanti Romani, & tollent, &c. Timore mundano afficiebantur, derat illis timor filialis, qui charitati adiutoris omnem superat, & expellit ingruentium tribulationum timorem, à n. 909.

¹⁰ Vos nequit quicquam. Verè infelix, & insipientes, quia absque prudencia, n. 956.

10 Iesus

¹¹ Iesu ergo jam non palam ambulabat, &c. sed abiit, &c. fugiit non soldam Christus, sed ejus discipuli cum eo, S. August. tract. 49. Exemplum discipulis demonstravit, quo apparet non esse peccatum, si fideles ejus occidens persequuntur se subiakerent, & favorum sceleratum latendo potius evitarent, quam se ostendendo magis accenderent. Vide dicta de fuga in persecutione, quarum licita, & permissa sit, nec deroget christiana fortitudini, à n. 1039.

Pro Dominica in Palmis,

Et cum appropinquasset Ierosolymis, &c.

^{Mat. 21. 8} Passione, & morte crucis instant, Christus Ierosolymam ingreditur triumphali pompa, tametsi asello vectus. Ut enim ex aucto Chrysol. ore habes: Numquid Dominus sibi addidit ministeria iumentorum, nec ramorum pirentia circa se ornamenta constituit, nisi modo quando Ierusalem, ut patetur, ascendit. Quid quoque, commune habet crucis martyrium ignominiosum cum gloriose palmarum triumpho? Cur eo, & non alio in tempore festivo ingreditur? Certe Christus ad passionem suam properabat uti sponsus ad nupiales delicias, & festiva gaudia, n. 577. Item ut Dei agnus ramoso fronde, & flore vestitus accedebat ad crucis lectulum condensis arboribus umbrorum, num. 510. & 246. Rursum ad summum honoris, & dignitatis fastigium, secundum ostensionem, evectus est per passionem, & mortem, n. 457. & 522.

² Ecce Rex tuus venit tibi manus eius sedens super asinam & pulum filium suis uigilans. S. Chrysol. Non ut proper mansuetudinem amaretur. Vnde non sedet in curru aureo pretioso purpura fulgens, neque adest super fernandum equum discordia amatorum, & litus, sed super asinam tranquillitas, & pacis amicam. De Christi mansuetudine habes, num. 734. & 1110. & 1055. Proinde à suis ardenter dilectus, n. 927. & 933. Ubi tanquam agnus apparet mansuetus, nullus penit est qui post Christum non abeat, imo & martyrum pro ipso subeatur, num. 1138. Vide quæ de ferculo, seu curru pompatico Salomonis latè expendimus à num. 884. Et de Christi mansuetudine columbina, per quam triumphat, num. 917. & 918.

³ Ecce Rex tuus venit tibi, &c. Vere Rex qui non tam sibi, quām suis venit, qui non tam sibi, quām suorum utilitatis, & salutis natus, n. 970. Add. dictis ex Bernar. ser. 1. de passione, imo vero quia Rex Israel est, titulum regni non deferat, virginis imperio non deponat.

⁴ Plurimi autem turba straverunt vestimenta sua in via. Remigius in catena. S. Th. Turba, que vestimenta stravit in via, significat Martyres, qui vestimenta sua id est corpora, que tegumenta sunt animarum pro Christo ad martyrium tradiderunt. In primis expende, Martyrum populum turbam dici plurimum ob numerofatem eorum penit infinitum: de quo à num. 1113. ad 1130. Deinde, pallium esse Martyris corpus, num. 218. 1478. & 1522. Sternentes corpora sua uti vestimenta Christum Regem acclamavunt, num. 1729. Et quid mirum sua corpora Martires discrucianta pro Iesu tradant, si eum proponant, & praetentem cernunt ad crucis martyrium? A Christo proinde crucifixo tam ingens Martyrum numerus, à num. 1131. Denique justissime debebant Christo Martyrum vestimenta, seu corpora martyrio affecta, quando & ipse suum corpus acerbissimo crucis supplicio donavit, à n. 976.

⁵ Straverunt vestimenta sua. Per vestimenta intellige temporalia bona, mundana divitias, n. 998. & 999. Straverunt ergo vestimenta sua, mundalia omnia contemnentes, & omni bonorum jactura Jesum possidentes: hoc enim est exquisita prudencia christiana proprium contemnere temporalia, ut acquirantur coelestia, n. 953. & 299.

⁶ Alii autem eadebant ramos de arboribus. Hi rami erant quos agnos appellabant, n. 1035.

⁷ Acciperunt ramos palmarum, Ioannes explicat cap. 12. Euseb. Emile. Rami palmarum vicitoriani significant, quam Dominus illis diebus de bose triumphalis suspectum erat. Palma enim in sacris scriptis pro vicitoria ponitur. De quo nonnulla habes, num. 1580. 1602. & 1475. Sed inquit, cur Christus D. palmis honoratur ante congreßum passionis, & triumphum crucis? palma enim non conceditur nisi post victoriam? Certe Christus D. ejusque cultores palma & corona donantur ante ipsum etiam

congregatum fecit de triumpho, n. 47. 48. & 49.

⁸ Officina. Quid significat, num. 165. S. Chrysol. observat: Quiam interpretantur gloriam, aliis vero redempcionem. Utrumque belle adsciri: Christi enim gloria fuit ejus passio, & mors, per quam nostram operatus est redempcionem, n. 495. & 704.

⁹ Officina. Glossa relata a Sancto Thoma in cate. O sanna. Id est fabra obiecto, & determinant ubi se vellent salvati: in altissimis, id est in cœli, non terrenis. Parum terrena curabant, & indigentiam mundialium bonorum, pro spiritualibus bonis, & celestibus clamabant. O vere prudentes, & sapientes, n. 953. & 962. Vide bonum.

¹⁰ Denique ad Virginis salutationem observa regios titulos, & honores Christo exhibitos, ad illum quoque spectare quæ Regina est adstant a filii dextris in corona, in diademate aureo, circumdata varietate. id est palma veste triumphantum, num. 1471. & 1778. Et ad illum spectat illa Gene- seos, inimicities coronabo, &c. num. 47. Salve Virgo per quam in benedictus in Evangelium nominatur, qui venit nomine Domini: ali. S. Cyril. Alexan. in Nestorium.

Pro conversione boni Latronis.

¹ Incepit eum dicens: neque tu times Deum. Bonus Luc. 13. Latro veniam impetravit patrocinio Deiparae, n. 1839. Peccatores ad dolorem provocat, vocat, illuminat ann. 1816.

² Negue tu temes Deum. Euseb. Emile. homil. de bono latro. Quam citè eum replevit S. Spiritus eruditus! per quam futuri examini diem cogitans inombrabile probat esse quod metuit. Atqui solus Deus timendum est, reliqua vero minime formidanda, nec tormenta nec mors, à n. 511. Verè bonus latro S. Spiritus eruditus repletus, per quem diffusa caritas in corde illius, id est sine fine studuit timere, ne quid præter Deum, quem diligebat, timeret, à num. 509. Dei timor latronem reddidit beatum, cali fecit municipem, & felnantem ad futuram viam, num. 916. Subinde inter cruciatu s aeterna quadam latitia perfusus non absimili beatorum hilariati, n. 917. & 918.

³ Et dicebat ad Iesum: Domine memento mei. &c. Recte Chrysoftomus Crucifixum afficit, & Dominum profiteris? condemnati vides figuram, & Regis predictam dignitatem? Vnde queso, Christum agnoscit Domini, & confessus est Deum, ac Regem, tori- terim supplicis quodammodo contradicentibus? Certe quia patientiam tolerantia tenore servavit, inter immanissima tormenta, & probara, sic Christus se Dei filium palam testatus est: num. 475. 538 & 1100. Et quidem per id maximè julti ostendunt se esse Dei filios, quod adverba patienter ferunt, n. 476. Hac sua patientia demonstravit Christus quam sit vera, & perfecta doctrina evangelica, num. 295. & 252. Inde bonus latro Martyr Christi, à patientia, n. 539. Dum una patientia virtus in latrone beato appareat, omnes virtutes in eo resplendent, num. 551. Vide patientia, & Martyrum patientia.

⁴ Boni latronis patientia ad instar Mercurialis virg. quidquid Christo adstante, tangit, aurum fit, n. 1103. Expende transmutationem Verè auream latronem in Martyrem commutavit, n. 1353. & 1354.

⁵ Domine memento mei. Sicut. Gregor. 18. moral. In Cruci clavi manus ejus, pedeque ligaverunt, & nihilque à panis in eo liberum, nisi cor, & lingua remanerunt. Infringante Deo totum illud ei obtulit, quod in se liberum invenit, ut iuxta hoc, quod scriptum est, corde crederet ad justitiam, ore confiteretur ad salutem. Vide plura pro hac beati latronis externa fidei confessionis in